

[137] (17) - دعای آن حضرت در کارهای مهم، معروف به دعای عبرات پروردگارا ! از تو می خواهم اَي رحم کننده بر اشکها، وای برطرف کننده غمها، وای تسلی بخش دردها، توئی که ابرهای تیره محنتها و دردها که سنگینی نموده را زدوده، و ابرهای فتنه و آشوب که فراگیر شده رازائل می سازی، و گیاهان آنرا نابود، و ساختمانهایش را منهدم، و استخوانها را پوسیده می کنی، ستم کشیده را مسلط، و طلب شده را طلب کننده، و مظلوم را زورمند، و کسی که در معرض تعرض می باشد را قادر می گردانی. بار الها ! چه بسیار بنده اَي که تو را ندا کرده: پروردگارا مورد ستم واقع شده ام مرا یاری کن، پس تو برای یاری او بارانی سیل آسا از آسمان برایش فرو فرستادی، و چشمه هایی را گشوده و آب به اندازه شخصی بالا آمد، و از نگاهبانیت او را بر روی کشتی حمل نمودی. اَي آنکه هر گاه بنده در تاریکی شب متحیرانه تو را بخواند، و دوست مهربانی برای یاری و پناه نداشته باشد، از یاری تو پناه و دادرسی می یابد، و دوستی که او را بسوی خود خوانده، و از سختی رها ئیش داده، و راههای گشایش را برایش می نمایاند.
